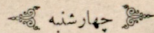

برنجی سنه — نسخہ ۲۷

صحیفہ ۱۰۵

بر نسخہ سی ۱ غروشد در.

مجمعہ کتب

مرکزی ابو السعود جادہ سندہ ۱۸ نومرولو دکاندر.
کوندریلہ جک اوراق معلم نامنہ اورایہ کوندریلیدر.
پوسنہ اجرقی ویرلماش مکاتیب قبول اولنماز.

بر نسخہ سی ۱ غروشد در.

استانبول ایچون آہونہ یازماز. بوغاز ایچی داخل اولدیغی
حاندہ خارج ایچون بر سنہ لک آہونہ بدلی — پوسنہ
اجرنبیلہ برابر — یاریم عثمانلی لیراسیدر.

فی ۳۰ رجب سنہ ۱۳۰۵

(معارف نظارتک رخصتیہ ہفتہ بردفعہ نشر اولنور)

فی ۳۰ مارت سنہ ۱۳۰۳

— ۵ —

(جواب لطف و برسه اگر زهی دولت)
(زهی سعادت اگر کیم ایدرسه ده آزار)

« ندیم — جامنامه دن »

« ویرسه » دینلکدن صکره «ا کر» ایرادینه لزوم یوقدر .
« ایدرسه ده » قیلندن اولان تعیرلرک «ا کر» احتیاجی اولمדיنی
کی «ا کر» دخی هچ بروقت «کیم» محتاج اولماز . شو حالده
یتده کی «ا کر» لرله «کیم» حشو اولمش اولور .

بوراده «ده» نلک بیه لزومی یوقدر دینله ییلیر . چونکه شاد
عراک یینه درج اتمک ایستدیکی مضمون طبیعی اوله رق « جواب
لطف و برسه زهی دولت ! آزار ایدرسه زهی سعادت ! » سو-
رئنده افاده اولغی لازم کایر .

بینه حمامنامه ده کی :

(دنلله اوغرا دیغم قیسده بن بو عالمه)

(نه بایل اوغرا دی نه طوطی شکر کفتار)

یتی دخی جای ملاحظه در . بزه قایرسه « بن اوغرا دیغم » دنلاملی ،
« بنم اوغرا دیغم » دنلیدر . بونی « مسامحت نغمیه » دن عد اتمک
ایستغیر . ضیا باشانک :

(بن آکلادیغم چرخ ایسه بو چرخ چپ انداز)

(یحشی کورینور صورتی اما که یماندر)

یتی ده بوقیلدندر . اما « بنم کی — سنک کی » یینه « بن کی —
سن کی » دنلک نغمه مجویز ایدلیدر .

تقریض [۰]

ناظم ! اعیان اهل عرفانه
کورینور زبده الحکم بو کتاب
اتسونمی کورن «خطابه» کی
سکا خامه کی شو یوله خطاب :

او ندالر بون حقایقیدر
قلک حقایقیدر
هر نداسنده کیزلیدر شو صدا :
صاحب عارف حقایقیدر

منجلی لفظ دلفریبند

بی صنایع بدیع بر ایجماز

[۱] مشاهیر ادبایان بتلیس مکتوبجیمی سعادتلو ناظم بک افسندیک
بجنلرده نشر اولان «خطابه» عنوانی کتایبه .

مستتر معنی : جز یابنده
بر بدایع رفیع بر ایجماز

دیده پیرا سواد خط کده
نور حکمت ایدر طورر لمان
نظم ایدر افتخار نرکله
وار اول ای فخر ناظممان زمان
معلم ناجی

دیگر

« سیر نبی » محوری حق افندی به :

آفرین ای سیر نویس حبیب
اهل ایمانی ایلک تطیب
نه قدر سوبلنسه شایاندر
قصه شوقش جاناندر

اتسابم فقط محمد در
بویه دیوان حشره دک کیدرم
بر « محمد ! » دیرم سکوت ایدرم
خی ایسترسه آتسه آتسون
آغلادرسه محمد آغلانسون

معلم ناجی

مستفیض

طبقات الاطبا دن :

— ۱۳۷ —

« عبدالملک بن ابجر الکنتانی » ارباب حذاقیتدندر . عمر بن
عبدالعزیز دورنده اظهار اسلام ایتدندر . صنعتده مهارتی جهتیه
مشارالیهک حسن نظر نی قازانش ایدی . « وجودک علته متحمل
بولندجه علاج استعمال ایته . » توصیه سی آکا اسناد اولنور .

— ۱۳۸ —

« ابن اثال » حذاق نصاراندندر . جناب معاویه نلک طیب خاصی
ایدی . هر دزو ادویه ، خصوصیه سمیه و قوف کاملی وارایدی .
زمان معاویه ده مسموما وفات ایدن برخیلی اکابر اسلام

آلك شهداسی اولوق اوزره تعسداد اولتور. شاميلك اك زياده حسن توجهنى قازانلردن «عبد الرحمن بن خالد بن الوليد» بونلرك بريد.

— ۱۴۱ —

مشار اليك شامه ابن انال طرفدن تعميم اولنديقى مكده خبر آن «خالد بن المهاجر» — كه خالد بن الوليدك حفيدر — در حال شامه كلرك ابن ائلى على ملا الناس قتل ايله اخذ تار ايتددر.

بوندن طولاي حضور معاويهده استنطاق ايدليكي ائشاده فوق العاده متفكرانه اداره لسان ايدلى. كنديسنه — برمدتجك حبس ايتكدن بشقه — برشى ياهمديلر.

— ۱۳۹ —

«تياذوق» فضاي اطبادندر. «حجاج» ك سوكيلى حامي حياتى ايدى.

بركون حجاجك باشى آغمر. تياذوقى چاغير. طيب ديركه: «آياقلاركى صياق صو ايله يقايوب تدهين ايدرك».

حجاجك كوله لرندن بر «خادم» اوراده بولتورموش. «هچ بوقدر عقلسز طيب كورمدم. امير باش آغريسندن شكليت ايدسيور. بو، آياق لردن تداوى ايتك ايتسيور.» سوزيله اظهار نجب ايدر. تياذوق شو جوابى و برر: «بومعالمك برمئالى سنده كورنيور. خضيمك زرع ايدلش. ليكه كن اثر قلامش».

بومقابله حجاج ايله برابر اوراده بولتالرى كوله رمددر.

حجاج، مشهور «سعيد بن جبیر» [*] ى كوزى اوكنده قتل ايتدرديكى زمان مبارك دمك وفرت جريانى استغرائى موجب اولمش ايدى. تياذوقه بونك سببى صورتى. «بو آدم نه سنك تهديديك اهميت و برى، نده موتك حلوئه. نفسنده تغير حاصل اولمديكه قانك جريانى طبيعى اولسون.» جواب مؤثرى و برى.

— ۱۴۰ —

«يختيشوع» منصور عباسيك اعاده عافيه موفق اولدينى ايچون بك جوق احساننه مظهر اولمش اولان طيب مشهور «جورجس» ك اوغليدر. بوده هارون الرشيدك خدمتده بولنه رق باباسى كي نائل عنايت اولشددر.

هارون بركون يختيشوعى تجربه ايچون برقراروره دروننده حيوان بولى كتيرلمسى بعض خدامنه امر ايتدى. كتيرديلر. انسان بولى اولوق اوزره طبيعه عرض ايتديلر. «بو، انسان بولى دكلدر.» ديدى. ادعالنده اصرار كوسترديلر. يختيشوع هچ

[*] «مدرسه خاطر دلى» بو بونك نانه دائر بر بند مخصوصى حاويدر.

[*] «عباسه» اى بمحمد اوغلى: بركره «لا» دى. الى ايد ياشد بدجسين. «دنيله بنه «لا» ديز.» مألندهدر. مقصد كنديسنه عرض اولنان هر آرزويى اسماق ايتديكنى كوستركدر.

بركون «عباس بن محمد» ك نزدنده بولتيوردى. «ربيعه الرقى» ديزين شاعر ايجرى كيردى. مساعده استخواندن صكره عباسك مدحسه دائر نظم ايتش اولدينى قصيده ي اوقومغه باشلادى. جبرئيل كال دقتله ديكله يوردى. شاعر:

﴿لوقيل للعباس يا ابن محمد﴾
﴿قل لا وانت مخلد ماقاله﴾

يئنه كلخه عباسك انجل ناس اولدينى اوتندن برى بيلن جبرئيل اترق تحمل ايدمه يوب شاعره ديدى كه: «غالبا ايدل ايله نكلم ايدسيور سكر. ظنه كوره مقصد حقيقى كر «لا» دكل. «نعم» ديمك ايدى.»

بونك اوزرينه عباس كوله رك جبرئيله «الله جزاى ورسون!» ديمشدر.

شرب مدام اربابندن اولان ابو نواسك ايات آيتيمى جبرئيلك مدحى متقيددر:

﴿سألت اخى ابا عيسى و جبريل له عقل﴾
﴿فقلت الراح نجيبى فقتال كثيرها قتل﴾
﴿فقتال له فقدر لى فقتال وقوله فضل﴾
﴿وجدت طبائع الانسا ن اربعة هى الاصل﴾
﴿فاربعة لاربعة لكل طبيعة رطل﴾

عشاقدن برى ده:

﴿درد عشقه چاره بولدكه طبابت بوندهدر﴾

مضموننده اوله رق شو يتلرى سولشددر:

﴿الاقسل للذى ليس على الاسلام والملة﴾
﴿لجبريل ابا عيسى اخى الانزال والسفله﴾
﴿افى طبك يا جبريلى ما يشقى به العله﴾
﴿غزال قد سبى عقلى بلا جرم ولا زله﴾

— ۱۴۲ —

انزو خانه سندن چیه دق کدرگاه ناسه کابر، بر زمان کلوب کیناری
نظر اعتبار ایله تماشایدردی. صکره «هرکسک برایشی،
هر اشکک بر یوکی، هر کولکک بر سودیکی وار. خالده سنکله
مشغول!» مانده اولان بیت آتینی اوقویه اوقویه چکیار
کیدردی:

(هرکس و کار دکر هر خر و بار دکر)
(هر دل و یار دکر خالده و سودای تو)

— ۱۴۶ —

عرفادن بری حال احتضاره قریب ایکن شو رباعی نیشاد
ایله یاننده بولنا ناری آغلا مشدر:

(نه در بدی و نه در بهی می میرم)
(نه مبتدی و نه منتهی می میرم)
(در من نکر ای هر دوجهان خالک درت)
(کنز هر دوجهان دست تهی می میرم)

«نه طالع نه صالح، نه مبتدی نه منتهی اوله رق اولیورم. ای
ایکی عالم قیوسنک طوبراغی اولان مالک الملک! بکا عطف نظر
بیور که ایکی عالم دن تهی دست اولدیغ حالده اولیورم!» مفهوی
منده در.

— ۱۴۷ —

بر قوش آویسی — مبتلای رمد اولدینی جهته — کوز
یاشلری دوکه دوکه طوزاغی قوریوردی. قارشیدن بونی سیر
ایتمکده اولان بعض طیور «نه محمل آدم! با فکر، رزم حالزه
آجیورده کوز یاشلری دوکیوز!» دیدیلر. ایجارندن بر مرغ
زیرک آجی بر تبسمله دیدی که: «زوالیلر! سز آنک کوزلرینه
باقیق، اللرینه باقک!»

— ۱۴۸ —

مشهور «مخنون مخنون» بر «مخجده خلقه و عطف ایدیوردی.
باقدی که سویلدیکنی کیسه آکلامیور، باشی قندیلره طوغری
قادرده دیدی که: «سزه سویلایورم! ...»

— — — — —

معلم ناجی

(۱. ماروان.) شرکت مرتبه مطبعه می — باپ عالی چاده سده نومور ۵۲

«مختشوع بن جبرئیل» دخی طیب حاذق ایدی. «متوکل»
زماننده فوق العاده مقبل اولانلردندر. آیسده کی جملر آکا
منسوبدر:
«آج قارنه ایچمک طوق قارنه یمک قدر مضردر.»

۶

«مضر اولان شیدن آز یمک نافع اولان شیدن جوق یمکن
اهونددر.»

— ۱۴۳ —

«جبرئیل بن عیسی الله بن مختشوع» دخی بوفنده مشار
بالبانددر. بغدادده امیر «محمد الدوله» ناک اکرام فوق العاده سسه
نائل اولمش ایدی.

بر دغه امیره علی الصباح استعمال ایدمک اوزره مسهل
ویرمش ایدی. امیر بالاتزام مسهل آقشامدن استعمال ایدی.
صباحلین جبرئیل کلدی. امیرک نبضنی الله الهرق علاجک تأثیر
حاصل ایدوب ایتدیکنی صوردی. امیر برای امتحان «هنوز بر
شی حسن ایتدم.» جوانی وپردی. طیب دیدی که: «علاجک
تأثیر حاصل ایتدیکنی نبضکر سویلوب طور بیور. او سزدن
صادق!»

امیر طیبک یوسوزنی برخنده ایله تصدیق ایتدی ایسه ده
طیب هیچ کولمدی. تدایوی اکالدن صکره حدتله چیقدی
کیتدی. امیر آردی صره آدملر کوندردی. دوندرمک ایتدیله.
«بنم کی بر آدم تجربه اولسه ماز. اولنورسه طورده ماز.» دیه
سویانیوردی. برکت ورسون امیر آدملرله بر جوق احسانده
کوندرمش ایدی. طیبده کی عارضه غضب بودوا، مؤثرله بر طرف
ایدیله بیلدی.

— — — — —

امیر حسینیک «زهره الارواح» ندن:

— ۱۴۴ —

حضرت بازید بسطامی برکون آیتنه باقدینی ائشاده «لظهر
الشیب ولم یذهب العیب ولایدی مافی الغیب.» یعنی «آثار
پیری پیدا اولدی. عیب ایسه زائل اولمادی. غیبده اولانده
یلتیور!» بیور مشدر.

— ۱۴۵ —

«خاله» نامنده منزوی برکنج واریدی. بر قاج کونده بر